

betydelige Pengeløb er betroet, for lavt, og jeg er langtfra at nægte, at det forholder sig rigtigt. Men over Fremhævelsen turde det dog vel være nødvendigt ikke at glemme, at det er aldeles umuligt, at man saaledes skulde tage Hensyn til, hvor store Summer, Hver især af de stige Embedsmænd havde med at gøre, at man skulde i visse Maader bestemme Gagen som Procenter af Pengene, der gik igennem Vedkommendes Hænder. Jeg mener, at Statens Sikkerhed for, at Oppebørselsbetjentene ikke gjøre sig skyldige i Misligheder med det dem Betroede, ligger nærmest, deels i det Tilsyn og den Control, som Staten er forpligtet til at udøve, og som den ogsaa er vant til at udøve med dem og over dem; deels tillige deri, at ligesom det forudsættes, at det er redelige Mænd, som blive ansatte i Embederne, saaledes er der, i det Hele taget og Sagen i Almindelighed betragtet, virkelig Grund til at forudsætte dette, og dobbelt Grund til at forudsætte, at ingen saadan Embedsmand let vil gjøre sig skyldig i Misligheder, efterat han ved sin Ed er bunden til Trofast i saa Henseende. Og kun som et tredje og underordnet Moment til at sikke sig deres Trofast, kan jeg derfor anerkende det, at Staten har sørget saaledes for dem, at de maae føle sig særdeles tilfredse dermed. Vil man derimod vende Sagen om og antage det som et Hovedpunkt, kommer man rigtignok til, ikke blot at forkaste det Forslag, jeg har været med at stille, men til at gjøre gjennemgribende Forandringer i Henseende til Alt, hvad der angaaer Lønninger og Gageringer for saadanne Personer, hvem større eller mindre Summer ere betroede, og gennem hvis Hænder de maae gaae. — Ja, jeg maa tillade mig, at gjøre opmærksom paa, at saa maa man for Conseqventsens Skyld gjøre endnu mere. Thi det er dog vel aabenbart, at det er ikke blot med Penge, at der der kan finde Mislighed Sted, men at der kan finde Misligheder i Embedsførelse Sted, der ikke dreie sig om Penge, der gaae igennem Vedkommendes Hænder, men som derfor ikke ere mindre farlige, og at saaledes Lønningen ogsaa for de Embedsmænd, der ikke have med Oppebørsel at gjøre, vilde blive at ansætte i Forhold til An-

tallet af de vigtige og betydningsfulde Sager, som de antages at kunne faae med at gjøre, og for hvis Skyld man vil sikke dem mod Fristelse til at gjøre sig skyldige i Sligt. Som sagt, naar den Betragtning her ikkun gjøres gjældende som et sideordnet Moment, at man maa ikke føre Folk i Fristelse, naar det kun skal siges Saameget som, at det Nødvendige skulde Embedsmændene have, og det i den Forstand det Nødvendige, at de kunne leve, som de dannede og mere velstaaende Classer leve i vort Fædreland, saa er jeg ganske enig i, at dette Forhold stiller sig saaledes. Men, saasnart det skal gjøres til en Hovedbetragtning, og der skal gives specielle Bestemmelser for Lønningen, eftersom Embedsmanden har med 100,000 eller en Million at gjøre, saa forekommer det mig, at det vil føre os ind paa en faldt og saare fordærvelig Conseqvent. — Det maa iøvrigt maafæe være mig tilladt blot at gjøre opmærksom paa, hvad jeg ikke skal tillade mig videre at udvikle, fordi den høitærede Finansminister finder, at jeg gaaer for meget ud paa det Almindelige og for lidt paa Detajllen, at det er i Conseqvent med min almindelige Overbeviisning, hvad Realiteten angaaer, at jeg ønsker Gagerne nedfatte, i Conseqvent nemlig med min Overbeviisning om, at høie Gager paa eet Sted vil trække høie Gager paa 2, 3, 4, 5 andre Steder efter sig, og at Fremtiden i denne Henseende har den ganske egne Beskaffenhed, at det vil være næsten umuligt at faae nogen Gage nedsat, endog saa blot med 100 Rbd., efterat Lønningen eengang ved Samvirken af hele den lovgivende Magt er sat høiere; men at det slet ikke vil være en vanskelig Sag, naar bestemte Data foreligge, der tale for en Forhøielse, og Fædrelandet har Kræfter til at taale det, saa seent eller snart som der gives Anledning dertil fra den udøvende Magts Side, at faae bevilget en Forhøielse i saa Henseende. — Med disse saa Bemærkninger skal jeg saaledes tillade mig at anbefale Forslaget.

Besvarelse: Forsaavidt det Forslag, som her er stillet, gaaer ud paa en Forandring i de Lønninger, som ere foreslaaede i det oprindelige af Regjeringen foreslagte Lovudkast om Soldembedsmændenes Lønninger, fremstiller der sig for mig en Betænkelighed af samme Be-